

पार्श्वती

पार्श्वरथ

पार्श्व

भावमोक्षः स विज्ञेयः कर्ममोक्षनहेतुस्तु ॥
ममस्तकर्मदेहाददेवात्मा जायते-पृथक् ।
तदेव द्रव्यमोक्षः स्यादन्नन्तगुणदायकः ॥
आपादमस्तकान्तं यथा बहो बन्धनेहैः ।
मोक्षनालभते सौख्यं तथा मुक्तो विधेः स्यात् ॥
तस्मात् कर्मातिगो जीव एरणादिकवीजवत् ।
समयेन ब्रजेदृष्टं यावन्नोकाग्रमस्तकम् ॥
तत्रैवास्थानिरावाधः मोक्षे गमनवर्जितः ।
निडो धर्मोऽस्ति कायाभावादनन्तसुखा-

विश्वः ॥

तत्र मुक्ते निरावाधं स्वात्मजं विषयातिगम् ।
उड्डिहास्यपेतं च सिद्धः शुद्धो महान् सुखम् ॥
दुःखान्तेन निरौपम्यं शान्तं सुखसम्भवम् ।
अनन्तं परमं ह्यन्यद्दद्यान्प्रेक्ष्यमेव हि ॥
यदेवमनुजैः सर्वैः सुखं जैलोक्यगोचरम् ।
मुक्तं तस्मादनन्तं तज्जायते परमेष्ठिनाम् ॥
एकेन समयेनैव भूषितानां गुणार्थकैः ।
नित्यानामशरीराणां सर्वोत्कृष्टं व्यच्युतम् ॥

इति विविधविभागैः सप्ततत्त्वानि मुक्त्यै
दृग्वगमसुवैजानि प्रख्याप्यमानानि यः ।
परमुदमपि भयानाचकार स्वबीजे-
रहतपरमत्वैर्मैत्र ददातु स्वशक्तिम् ॥
पार्श्वः सर्वसुखाकरोऽसुखहरः पार्श्वं श्रिता

धर्मिणः

पार्श्वलासु समाप्यतेऽमरपदं पार्श्वं चरुं नमः ।
पार्श्वान्नास्ति हितदुरो भवन्तीति पार्श्वस्य सुक्तिः
प्रिया
पार्श्वं चित्तमहं दधेऽखिलचिदे मां पार्श्वं । पार्श्वं
नय ॥”

इति श्रीपार्श्वनाथचरित्रे २० सर्गः ॥३॥

सुनिहरे, त्रि । इति हेमचन्द्रः ॥

पार्श्वकः, त्रि, (अत्रुत्तुपायः पार्श्वं तेन अन्वि-
च्छति अर्थानिति । “पार्श्वेनान्विच्छति ।” ५ ।
२ । ७५ । इति कन् ।) शास्त्रेण विभवान्वेषी ।
यथा,—

“कुसुमा विभवान्वेषी पार्श्वकः सन्निजीवकः”
इति हेमचन्द्रः ॥

सार्थं के पार्श्वार्थोऽपि । (यथा, याज्ञवल्क्ये ।
३ । ८६ ।

“तन्मूले हे ललाटाक्षिगङ्गे नासाधनास्थिका ।
पार्श्वकास्थानकैः सहस्रमर्न्दैश्च हिस्रप्रतिः ॥”
पार्श्वतः, [सु] य, (पार्श्वं + “आद्यादिभ्य उप-
संख्यानम् ।” ५ । ४ । ४४ । इत्यस्य वार्त्तिको-
क्ता तसिः ।) पार्श्वतः । पार्श्वे । इत्यादि ।
इति संचिप्रसारयाकरणम् । (यथा, रघुः ।
१६ । ३१ ।

“मित्रकृत्यमपदिश्य पार्श्वतः

प्रस्थितं तमनवस्थितं प्रियाः ॥”)

पार्श्वतीयः त्रि, (पार्श्वतो भवः । पार्श्वं + “सुख-
पार्श्वतर्षोर्लपञ्च ।” ४ । २ । १३८ । इत्यस्य
वार्त्तिकोक्ता हः ।) पार्श्वसम्बन्धी । पार्श्वतो
भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

पार्श्वपरिवर्तनं, क्ली, (पार्श्वस्य पार्श्वेन वा परि-
वर्तनम् ।) कटिदानम् । कर्णिकापरिवृत्तिः ।
पाशफेराण इति भाषा । श्रीहरेः पार्श्वपरि-
वर्तनोत्सवो यथा,—

“भाद्रस्य शुक्लेकादश्यां शयनोत्सववत् प्रभोः ।
कटिदानोत्सवं कुर्याद्वैष्णवैः सह वैष्णवः ॥”

तथा च भविष्योत्तरं ।

“प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां सितेऽहनि ।
कटिदानं भवेद्विष्णोर्महापातकनाशनम् ॥

जलाश्रयान्तिकं नीत्वा संपूज्याभ्यर्च्य च प्रभुम् ।
कर्णिकापरिवृत्तिं च दक्षिणाङ्गे प्रकल्पयेत् ॥”

अस्य व्याख्या । शयनोत्सवान् कथञ्चिद्विशेषमनु-
वादपूर्वकं लिखति । जलैति त्रिभिः कर्णिकायाः
कन्याः परिवृत्तिं दक्षिणाङ्गे प्रकल्पयेदिति पूर्व-
वामाङ्गेन सुप्रस्थाधुना दक्षिणाङ्गेन शाययेद-
त्यर्थः । तत्कालविशेषश्च पूर्वमेव निर्णीतोऽस्ति ।
अभ्यर्थनामन्तः ।

“देवदेव ! जगन्नाथ योगिगम्य ! निरञ्जन ! ।
कटिदानं कुरुष्वान् मासि भाद्रपदे शुभे ॥

महापूजां ततः कृत्वा वैष्णवान् परितोष्य च ।
देवं स्वमन्दिरं नीत्वा यथापूर्वं निवेशयेत् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥

पार्श्वपिपलं, क्ली, (पार्श्वं पिपलमिव ।) हरी-
तकीविशेषः । इति भावप्रकाशः ॥ गजहङ्ग
इति हिन्दीभाषा ॥

पार्श्वभागः, पुं, (पार्श्वस्य भागः ।) पञ्चभागः ।
हस्त्यादेः पार्श्वदेशः । इत्यमरः । २ । ८ । ४० ॥

पार्श्वशूलः, पुं, क्ली, (पार्श्वं जातः शूलः ।) शूल-
रोगविशेषः । तस्यौषधम् । यथा,—

“शतपुण्या देवदारु शालपर्णी वचागुरु ।
कुष्ठं मांसी सैन्धवश्च पलमेकं पुनर्नवा ॥

पाने नश्ये तथाभङ्गे तैलमेतत् प्रदापयेत् ।
हृत्कूलं पार्श्वशूलच गण्डमालाश्च नाशयेत् ॥”

इति गारुड १८६ अध्यायः ॥

(अस्य सन्ध्याभिपूजकलक्षणचक्रित्सितानि
यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ४२ अध्याये ।

“रुणहि मारुतं शिष्टा कुचिपार्श्ववस्थितः ।
स संरुहः करोत्याशु मानं गुडगुडायनम् ॥

सूचीभिरिव निस्तोदः हृच्छोच्छ्वासी तदा नरः ।
नामं वाञ्छति नो निद्रासुपैत्यनिनिपीडितः ॥

पार्श्वशूलः स विज्ञेयः कफानिलसमुद्भवः ।
तत्र पुष्करभूलानि हिङ्गुसौवर्चलं विडम् ॥

सैन्धवं तुलुरुपश्चात्तूर्णं कृत्वा तु पाययेत् ।
पार्श्वहृत्तिश्रुषुषु यवक्रायेन संयुतम् ॥

सर्पिःश्रीहोदरोक्तं वा घृतं वा हिङ्गुसंयुतम् ।
बीजपूरकसारं वा पयसा सह साधितम् ॥

एरुक्तेलमथवा मद्यमस्तुपयोः रसैः ।
भञ्जयेन्नापि पयसा जाडलेन रसेन वा ॥”

पार्श्वस्थः, पुं, (पार्श्वे तिष्ठतीति । पार्श्वं + स्था +
कः ।) पार्श्वस्थितनटः । इति हेमचन्द्रः ॥

समीपस्थिते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ६ ।
२०० । १४८ ।

“यस्य मन्त्री च गोप्ता च पार्श्वस्थो हि जना-
हैनः ॥”)

पार्श्वस्थि, क्ली, (पार्श्वस्य अस्थि ।) शरीर-
पार्श्वस्थितास्थि । पौञ्जरा इति भाषा । तत-

पण्यायः । पशुका २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥

पार्श्विकं, त्रि, (पार्श्वं + ठक् ।) पार्श्वस्थिदम् ।
पार्श्वजातम् । पार्श्वशब्दात् णिकप्रत्ययान्वय-

नम् ॥

पार्श्वकादशी, स्त्री, (पार्श्वसम्बन्धिनी हरेः पार्श्व-
परिवर्तननल्या एकादशी ।) भाद्रशुक्लेकादशी ।

तद्विवरणं पार्श्वपरिवर्तनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

पार्श्वोदरप्रियः, पुं, (पार्श्वोदरश्च ताभ्यां प्रीणाति
भोक्तारमिति । प्री + कः ।) कर्कटः । इति

हेमचन्द्रः । ४ । ४१८ ॥

पार्श्वती, स्त्री, (एषतस्यापत्यमिति । एषत + व्यङ्
+ स्त्रियां ङीप् ।) द्रौपदी । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ३ । ८५ ।
“बुधधिरं भोजयित्वा शेषमग्राति पार्श्वती ।

द्रौपद्यां भुज्यमानायां तदर्थं क्षयमेति च ॥”)

पार्श्वदः, त्रि, (पार्श्वद + एणोदरादित्वात् साधुः ।
यद्वा, पार्श्वदि साधुः पार्श्वदो ग्यः इत्यत्र योग-

विभागान् य इति कश्चित् ।) पार्श्वदः । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, भागवते । ३ । १६ । २ ।

“एतौ द्वौ पार्श्वदौ मयं जघो विजयो यव च ॥”)

पार्श्वदः, त्रि, (पार्श्वदि साधुः । पार्श्वद + “पार्श्व-
दो ग्यः ॥” इति ग्यः ।) पार्श्वदः । इति भरतः ॥

पार्श्विः, पुं, स्त्री, (एष्यते भूत्यादिकमनेनेति ।
एष + “एणिपृष्णिपार्श्विचूर्णिभूर्णि ॥” उणां ४ ।

५२ । इति निप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
गुल्फस्याधोभागः । पादग्रन्थिधरः । इत्यमरः ।

२ । ६ । ७२ ॥ गोडुसुडा इति गोडार इति च
भाषा । स तु गर्भस्थस्य मासद्वयेन भवति ।

इति सुखबोधः ॥ (यथा, कुमारः । १ । ११ ।
“उद्वेजयत्वङ्गुलिपार्श्विभागान्

मार्गे शिलीभूतहिमेऽपि यव ॥”)

सैन्धपृष्ठम् । इति मेदिनी । सै, २० ॥ (यथा,
हरिवंशे । ३५ । ३२ ।

“उग्रना तस्य जग्राह पार्श्विमाङ्गिरसस्तदा ॥”)

पृष्ठम् । इति हलायुधः । जिगीषा । यथा,—
“सैन्धपृष्ठे पुमान् पार्श्विः पश्चात्पदजिगीषयोः ॥”

इति रत्नकोषः ॥

पार्श्विः, स्त्री, उम्भदस्त्री । इति मेदिनी । सै, २० ॥
कुन्ती । इति धरणिः ॥

पार्श्वियाहः, पुं, (पार्श्वं सैन्धपृष्ठं गृह्णातीति ।
गृह् + अण् ।) पृष्ठतः शत्रुः । शत्रुजयोदतस्य

विजिगीषोस्तनुशत्रुपक्षपातेन पार्श्विं पश्चात्
पदं गृह्णाति याति यः । इत्यमरभरतौ । (यथा,
मनुः । ७ । २०७ ।

“पार्श्वियाहश्च संप्रेक्ष्य तथाक्रन्दश्च मरुते ॥”)

पार्श्विचं, क्ली, (पार्श्विं चायते इति । चै +
“आतोऽनुपसर्गे कः ॥” १ । २ । १ । इति कः ।)
पश्चादक्षकवेना । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥